

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 3. Qui minor est inter vos, hic major est. Quam verè Christus est
inter omnes homines, tam certò qui minor est inter nos omnes, hic major
est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

FERIA TERTIA.

DE ALTIIVDINE PARVITATIS CHRISTIANÆ QUÆ MINOREM FACIT MAIOREM.

Nam qui minor est inter vos omnes, hic Major est. Luc. 9.

VERITAS PRACTICA.

Quam verè Christus Major est inter omnes homines, tam certò qui minor est inter nos omnes, hic Major est.

RATIO EST, Quia quod certò facit majorem aut minorem inter nos, est iudicium certius quo ita iudicatur.

Sed quam verè Christus major est inter omnes homines, tam certò iudicium eius quo ipse iudicat minorem esse majorem, est certius aliis omnibus iudiciis.

Ergo sic est ut ipse dicit, & quam verè Christus major est inter omnes homines, tam certò qui minor est inter nos omnes, hic est major. Et tamen quis Christo credit, cum vix ullus sit qui nolis esse major, & vix ullus qui se minorem faciat?

I. PUNCTUM.

QUAM Christus Dominus protulit sententiam de sublimitate parvitas Christianæ, qua qui minor est, hic fit major, tanto cultu par est à nobis omnibus suscipi, ut quibus sit concepta terminis, particularim ante omnia contemplerur. Tres illam referunt Evangelistæ, & unusquisque eorum particulare aliquid annotat quod pondus verbis addit, non leviter expendendum Sic sanctus Matthæus: *Quicumque humilia veris se sicut parvulus isto, hic est major in regno caelorum.* Sanctus autem Marcus: *Si quis vult primus esse, erit omnium novissimus, & omnium minister.* Sanctus denique Lucas: *Nam qui minor est inter vos omnes, hic major est.* Quorum quidem omnium idem est sensus & planus: sed tamen ita variatus, ut in re tam nova, tam paradoxa, tamque momentosa tantò clarius cerneret, quanto variis loquendi formulis velut multiplicatis radiis illustraretur. Quamobrem sua luce sic lucebat Christi Sententia, ut nec opus esset alia Veritate proponenda, nec ipsa Veritas aliud quo magis reluceret lumen exigeret,

cum præsertim tam multa de his jam dicta sint, quæ proximè præcedenti hebdomada sunt indicata. Tanti tamè refert de hoc argumento magis ac magis instrui sive propter eius necessitatem, sive propter animi nostri pervicaciam qui contra semper obnititur, ut numquam satis dictum & cogitatum censeretur. Non quidem ut aliud à Christo proponatur, sed quàm verum, quàm clarum & quàm certò illud tenendum sit quod Christus proposuit, quantum fieri potest, manifestius declaratur. Quid autem manifestius quam quod ipse Christus Dominus inter omnes Major est homines? At porò quàm id clarum & apertum est, tam certum ac indubitatum tibi modo denuntiatur esse illud quod dicit, *Qui minor est inter vos omnes, hic major est;* Unde nihil planè dubij aut incerti quidquàm superesse possit.

Ratio peti posset universum ab Illius Celsitudine qui loquitur, qui cum sit prima Veritas, nec falli potest nec fallere: sed præcisè magis inde deducitur quod illius de rebus Judicium sit certius humano quovis iudicio. Hoc est enim, generatim loquendo, quod majorem aut minorem inter nos facit, hoc est quo unus præfertur alteri, hoc est quo unus commendatur, & alius deprimitur, nempe Judicium humanum, Judicium quo de rebus homines æstimant aut de se invicem iudicant. Dic cur divites præferantur pauperibus? Nonne quia sic homines sentiunt de divitiis & sic de illo quem alteri anteponunt? Dic quamobrem inter Clericos ordinatè procedentes in publicis supplicationibus, qui primi solent incedere, postremi dignitate sunt; & postremi ordinè, sunt dignitate primi? Quia sic videlicet censent homines, sic iudicant & loquuntur. Cum è contra inter Laicos habeatur? Quia contrarium de his humanum fertur iudicium. Unde illud profectò accidit quod si humanum de rebus iudicium sit varium & diversum, tantò illæ res quæ anteponuntur aliis certius anteponuntur, quanto erit certius & verius eorum iudicium qui de rebus illis

Dan. 13.

judicant: Ac propterea rebus in dubijs, rerum earum intelligentes ac periti adeuntur à quibus quod ignoras intelligas. Nonne hic est ulitatus agendi modus? Nonne propterea quando Judices condemnarunt Susannam adulterij, statim credidit populus tanquam iudicibus. sed revertimini ad iudicium, dixit illis puer Daniel, quia certe illi errabant iudicio quod iniquum protulerant. O quam saepe sic erratur in mundo, & quam saepe sic dicendum esset, revertimini ad iudicium. Non erratur quod peritis & rerum intelligentibus creda ut potius quam alijs, sed erratur quod periti habentur iudicij qui revera sunt imperiti: aut quod qui periti sunt, sint corrupti & depravati, nec velint quod rectum esse iudicare.

II. PUNCTUM.

SED quam verè Christus major est inter omnes homines, tam certè iudicium quo ipse iudicat minorem esse majorem, certius est alijs omnibus iudicij.

Tria hic tibi declaranda essent si quid eorum lateret. Primum est quid sit esse minorem quem Christus sic æstimat & magnificat, neque enim est qualiscumque puer, nec mendicus, aut ignarus aut plebeus, aut qui vis ex face populi, qui cum vulgò minores sint, non sunt propterea majores coram Christo: Quis est illi minor, aut quis ille humiliatus secundum Mathæum, aut novissimus secundum Marcum? Nempe is qui ultro & sponte se humiliat, sive dives aut pauper fuerit, sive doctus sive ignarus, sive grædævus: sive juvenis, dum se intus ex animo nihili faciat, & nihili foris ab alijs fieri gaudeat vel patitur, cedatque omnibus, ac injuriam sufferre potius quam inferre malit, hic est qui se humiliat, hic est qui se novissimum facit, hic est minor quem Christus majorem facit.

Secundum, quid sit majorem à Christo fieri nempe æstimari, duci, & talem haberi iudicio & voluntate, iudicio quidem quia sic de illo sentit & loquitur, sic anteponit aljs, quemadmodum homines divites pauperi præferunt: Voluntate vero, quia talem magis diligit, magis fovet, majoribus auget sic bonis gratia, pluribus que remunerat in celo gloria gradibus. Quod præclare figuratè fuit in illis minoribus natu qui majoribus suis fratribus apud antiquos illos Patres prælati sunt. Sic Abel ætate minor, major est Cain: sic Isaac Ismaelem præcedit, sic Jacob Esau: sic Rubenum Joseph: sic Manassez

Matth. 20.

Ephraim, sic Judæos Gentiles: sic qui novissimi erant, facti sunt primi, & qui primi, novissimi: Unde hæc sunt egregia sancti Joannis Chrysostomi: Paulus dicens, non sum dignus vocari Apostolus, & propter hæc omnium primus factus est. Idem & loannes, non sum dignus solvere corrigiam calcamenti eius, & ideo anticus fuit sponsus, & manum quam dixit esse calcamento indignam hanc sepe caput suum Christus attraxit. Sic & Petrus dicebat, Exi à me quia peccator homo sum, Domine: & ideo factus est Ecclesia fundamentum, Nihil enim Deo tam gratum, quam cum extremis peccatoribus semetipsum connumerare. Hoc est totius Sapientia principium.

Rom. ad pop.

Adde idem de beatissima Virgine quæ dum se ancillam fecit Domini, facta est eius Mater. Et de ipso Christo Domino qui quò ascendit inferius, eò superius est evedtus, ut expressè ait Apostolus. Quod ascendit, quid est nisi quia & descendit? Primum in inferiores partes terræ. Qui descendit, ipse est qui ascendit super omnes caelos ut impleret omnia.

Eph. 4.

Quod Christus Dominus in se sic voluit exhiberi, ut luculentius esset testimonium suæ in parvos & humiles propensionis.

Tertium denique ac præcipuum quod hic perpendas, non tam est explicandum uberius, quam attende & perscrutare ponderandè. Quid enim clarius quam quod de certitudine iudicij Christi asseritur? Quid apertius quam quod illud longè verius est quovis humano iudicio? Quid planius quam eo ipso quo major est inter omnes homines, eò certius esse & verius eius iudicium? Nam cur Major est nisi sua Divinitate, sua Scientia, sua Sanctitate, sua Sapientia cæterisque suis Divinis ac humanis attributis? Ac nonne ex his omnibus patet quam sit verius eius iudicium? Si iudico ego, inquit ipse. Iudicium meum verum est, quia solus novissimus sed ego, & qui misit me Pater; Quasi diceret, Idem est Dei Patris ac meum iudicium, unde sicut ille nec errare nec in errorem potest inducere, sic neque ego. Quod & paulo ante jam dixerat. Sicut audio, iudico: & iudicium meum iustum est, quia non quero voluntatem meam, sed voluntatem eius qui misit me. Id est, nihil quiddam cogitari potest, quod me ab illo separet nec iudicio, nec voluntate: Unde idem prioris sententiam & iudicamus.

Iom. 8.

Ibid. 4.

Hæc sunt inquam expendenda, quia tam efficaciter sunt paulo attende cogitanti, ut nisi quis eorum efficaciam sentiat, non ea satis expendat.

III. PUN-

III. PUNCTUM.

ATQUE hinc Conclusio facilis: Quam verè
regitur Christus Major est inter homines, tam
verè quis minor est inter nos omnes. hic Major est.
Quia sic Christus iudicat, quia quod iudicat re-
ctum est; & quia rectum iudicium est ex quo fit
ut quis sit alio major. Sic est constitutus omnium
Judex, sic parvos & humiliatos exaltabit, sic elat-
os humiliabit, sic quantum quis glorificavit se
& in deliciis fuit, tantum jubet dari tormentum
& luctum, ut expresse habetur in Apocalypsi.

Ad 10.

Apoc. 18.

Quid contra est quod opponas? Quid, nisi hu-
manum iudicium quod aliter de rebus statuit, &
de hominibus ceteris? Sed utrum verius est huma-
num an divinum iudicium? Utrum est ex duo-
bus unde iudicaberis & condemnaberis? Quid de
Christo sentis præ ceteris hominibus? An di-
vius est Christus ut ipse quidem aliqua sui parte
ceteris prætet hominibus, iudicio verò postpo-
natur? Itane Christum æstimas, ut quæ est in illo
& nobis pars præstantior, nempe iudicium, tu
parte illa postponas hominibus Christum?
Quid de Joanne Baptista sentis? An tibi vide-

tur inter natos mulierum Major esse? Cur porro
nisi quia sic Christus iudicavit & dixit? At verò
ipse sic de minori iudicat; Cur non idem credes?
Quia videlicet quidquid de sancto Joanne aut
de aliis dicatur, non ita res tua agitur, quam cum
de te humiliando fit quæstio. Tunc enim natura
depravata magis movetur, & quantum fugit hu-
miliari, tantum veritates refugit, humiliantes mi-
nusque probat & credit. Nonne hoc in te adver-
tis? Nonne verè quàm sit hoc inordinatum &
perversum? Nonne hoc est metiri veritatem ex
sensu carnis? Nonne hoc est veritatem Dei in-
justitia detinere? Cave hæc probra & scandala.
Qui timens Dominum, inquit Sapiens, non erunt
incredibiles verbo illius: Qui diligunt illum,
confervabunt viam illius. Quasi diceret, qui sunt
incredibiles Verbo Domini, & qui non conste-
vant in praxi viam illius, qualis est humilitas &
humiliatio, nec timeant nec diligant Dominum,
quia si timeant, crederent Verba ejus: & si dili-
gerent, sequeretur ejus exemplum. Hoc est esse
nimis audacem & impium, nec verbis nec factis
Christi credere.

Matth. II.

Rom. I.

Ecclesi. 2.

FERIA QUARTA.

DE CORREPTIONE FRATERNA.

*Si peccaverit in te Frater tuus, vade & corripe eum inter
te & ipsum solum. Matth. 18.*

VERITAS PRACTICA.

Si quis corripere noluerit, hoc ipso magis est
corripendus.

RATIO EST, Quia qui corripere noluerit, gravius
peccat, gravius quæ suo peccato periclitatur,
Sed qui talis est, magis est corripendus.
Ergo qui corripere noluerit, hoc ipso magis corripien-
dus est. Quæ quidem Veritas utrumque spe-
ctat officium Correctionis seu dandæ seu ac-
cipiendæ: in quo utroque multi graviter pec-
cant.

I. PUNCTUM.

LICET propriè ad Charitatem proximi
spectet præceptum Correctionis, quia ta-
men in ea danda & accipienda oportet
multum esse humiles & dociles, apè ad

præcedentia Christus Dominus hæc adjecit: Si
peccaverit in te frater tuus, vade & corripe eum
inter te & ipsum solum. Si te audierit, lucratus eris
fratrem tuum: si te non audierit, adhibe tecum adhuc
unum vel duos, ut in ore duorum vel trium testium
sit omne verbum, in quibus Christi Domini ver-
bis sicut præceptum est de faciendâ Correctione
ita est de audiendâ; & quia difficilius est eam au-
dire quàm facere, idcirco in id etiam attentius in-
cumbendum, ac propterea ex multis quæ circa
hanc materiam proponi possent, hæc opportuna
magis visa est Veritas tum Corrupturo tum Cor-
ripiendo: *Ut si quis corripere noluerit hoc ipso magis
corripiatur.*

L. de cor-

Sic expressis verbis S. Augustinus: *Quicumque
rept. &
ait, corripere non vis, etiam propterea corripendus es, gr. c. 5.
quia corripere non vis. Non vis enim tua vitia demō-
strari, non vis ut feriantur, fiatque tibi utilis dolor
quo Medicum quaras: non vis tibi tu ipse ostendi,
ut cum de formem te vides, reformatorem desideres,*